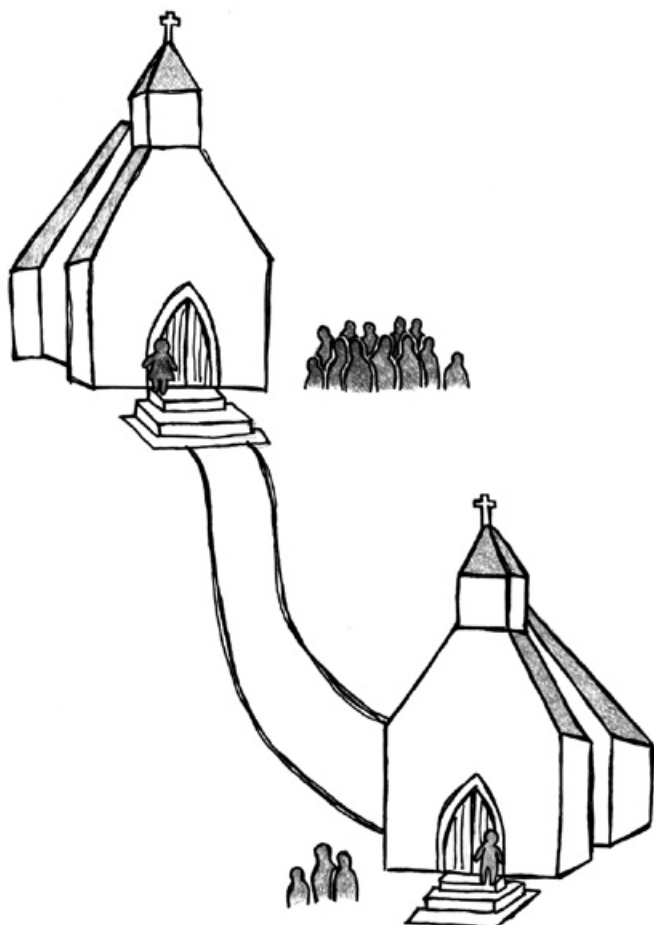

Предаден и Арестуван

„И рече „Авва, Отче, за Тебе всичко е възможно; отмени Ме с тая чаша; не, обаче, както Аз искам, но както Ти искаш“ (Марк 14:36)

Исус да бъде преди всичко

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Фил. 2:5

По пътя към своята църква шотландският проповедник Д-р Дюрам беше постигнат от млад служител от друга деноминация, който се ползваше с голяма популярност. Този млад пастор предизвикваше голямо оживление в града със своите динамични и емоционални проповеди, като привличаше и членове от църквата на г-р Дюрам. Загрижен по случая младият служител се обърна към г-р Дюрам с думите

- Тези, които те изоставят и идват при мен са за порицание.

- Не е така, братко - отвърна г-р Дюрам - защото един пастор не може да постигне такъв успех и такава чест, освен ако не му е дадена от небето.

Развам се, че Христос се проповядва ... дори и когато оценката за мен в сърцата на хората е все по-ниска. Доволен съм и когато съм нещо и когато съм нищо, но Исус да е преди всичко.

**Ще направите ли нещо -
или не - Исус да бъде
преди всичко?**

Когато за първи път започнах да чета Марк 14

глава, аз се замислих за Мария, която с такава любов и смирение разля мирото върху възлюбения си Господ. После вниманието ми бе насочено към Петър, който се отрече от Христос, както му беше предсказано. Но най-вече размишлявах за Юда и се опитвах да разбера какво го води до решението да предаде Исус.

Изправен пред развоя на събитията и примерите на тези хора, изведнъж истината ме озари. Марк 14 всъщност се отнася за Исус Христос. Това е продължението на един портрет на разума и сърцето на нашия Господ, в който Той разкрива дълбините на това, през което ще премине, за да ни спаси и да прослави Своя небесен Отец.

Филипяни 2:4-8 казва: „Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христа Исуса; който, като беше в Божия образ, пак не счете, че трябва твърдо да държи равенството с Бога, но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на хората; и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст.“

Споделете тази седмица с Него празника в къщата на Симон, наблюдавайте как се отнася към Мария, към учениците, към Петър и Юда. Качете се в горната стая и седнете на пасхалната трапеза. Тръгнете тихо редом с Него към градината. Почувствайте страданието и болката в отчаяния Му вик за подкрепа и утеха. Бъдете го Него когато се раздира отвътре и агонизира, но устоява. Почувствайте предателската целувка на лицето Му и се вгледайте дълбоко в очите Му в мига, когато неговият приятел и спътник отрича с ругатни и ярост, че някога го е познавал.

И тогава решете какво ще е вашето отношение. Ще направите ли нещо - или не - Исус да бъде преди всичко?

*Leo VanDolson, *The King Has Come* (Nampa, Idaho: Pacific Press Publishing Association, 1989), p. 119.

Неделя
5 юни

Когато Той се нуждаеше от нас най-много

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Марк 14:1-51

Вечерята в дома на Симон (Марк 14:3-11)

На пръв поглед изглежда странно, че точно преди описанието на огромната лична борба и саможертва на Христос, Марк ни разказва за две празнични вечери. Те са важни, защото ни дават представа за Исус като човек и за това, колко много се е наслаждавал и нуждал от любов и подкрепа.

Първото празненство беше в дома на прокажения Симон, където Мария Магдалена изля парфюм върху краката на Исус. Дори само заради това, че Исус позволи на Мария да го докосне, Симон се усъмни в мъдростта Му, а други пък порицаха Мария, че прахосва пари за парфюм. Мария се засрами от обвиненията, но Исус видя неудобството ѝ. Той каза пред всички, че Мария вършеше каквото е редно. Тя помазваше тялото Му за погребение.

Помазване на тяло за погребение? Колко странно нещо за празнична вечеря! Мария със сигурност е изпаднала в почуда. Наистина, тя бе намислила да направи точно това с парфюма след като бе чула Исус да предрича

Колко странно нещо за празнична вечеря!

Своята смърт, но последните събития я бяха накарали да вярва, че в крайна сметка Исус ще бъде коронован за цар. Тя бе толкова щастлива, че взе скъпия парфюм със себе си и

при първия удобен случай обля с него краката на Исус.

Тя не парадираше. Просто искаше да изрази по един много личен начин своята благодарност и любов. Исус знаеше какво е в сърцето ѝ и показа на целия свят колко много означава за Него този дар. През дългите, мъчителни часове които му предстояха Той носеше ценния спомен със Себе си.

Пасхалната вечеря (Марк 14:12-25)

Учениците не знаеха, но Пасхата щеше да бъде последната вечеря на Исус, преди да умре. Исус обичаше да се събира с хора. Първото чудо, което направи беше на една сватба. Той обичаше да прекарва спокойни мигове в компанията на най-близките си приятели на земята. И въпреки това, за разлика от вечерята у Симон, на това тържество нямаше прояви на благодарност и загриженост. Един предател седна пръв на трапезата, като заявка за старшинство в царството, което той беше убеден, че Исус ще издигне. Останалите ученици спореха помежду си кой от тях е политически по-значим.

Исус даде виното и хляба като символи на това, което в действителност щеше да се случи много скоро. И тогава, въпреки мракът, който се трупаше в сърцето Му, Той обеща още едно тържество.

Помислете за момент върху това. На Господна вечеря ние пием сока, за да си спомним, че Исус ни подари Себе си. Но Исус не пие гроздов сок. Не е пил от 2 000 години. Той чака всички нас да се съберем около празничната маса на

небето преди да отпразнува нашето избавление. Каква изтънчена проява на загриженост! Колко проникателно от Негова страна да създаде един обряд на въздържание за Себе си - съвсем прост, но изключително важен - един знак за нас, за Неговото обещание, че един ден ще празнуваме заедно в рая!

В градината (Марк 14: 26-41)

Когато Исус и учениците Му напуснаха горната стая и се отправиха към познатото им място за отгди в Гетсимания, Исус все още се опитваше да подготви приятелите Си за това, което предстоеше. Но колкото повече се приближаваха към градината, толкова по-неспокоен ставаше. Учениците Му никога не Го бяха виждали толкова угрижен. Няколко пъти се препъна и за малко не падна и те трябваше да го подкрепят, почти носейки го по пътя. Това сякаш не беше същия Исус. Винаги Той беше този, Които ги подкрепяше.

Исус ги умоляваше да останат будни с Него и да се молят. Но те не го направиха. Той ги помоли отново, и отново. Той се раздираше от вътрешна борба, която никои на света не е преживявал. Неговата нежна, дружелюбна душа копнееше за човешка подкрепа, защото чувстваше, че Неговия Отец се отдалечава от Него. Бог трябваше да направи това като част от голямата жертва на Исус, и това убиваше Исус. Той три пъти потърси учениците, защото се нуждаеше от тяхната помощ. Но всички спяха.

В какъв момент човешката раса Го предаде! Никога преди в човешката история нашият Творец не е имал такава нужда от нас. Никога след това не ще имаме такъв призив да Му послужим.

Предаден с целувка (Марк 14:41-51)

И тогава, в тази тъмна нощ, предаден вече три пъти от най-близките си приятели, Исус се изправи пред Юда и една мъла от най-лошите си врагове. Само малко преди това Исус и Юда бяха споделили една специална вечеря заедно. Юда беше от дясно на Исус. Исус изми краката му и го нахрани. А сега, Юда предаваше Исус в ръцете на враговете Му, с целувка.

Този фалшив израз на любов бе дошъл само няколко мига след като Исус, копнеещ за подкрепа и помощ, бе намерил Своите ученици заспали. Малко след това дори и най-добрите Му приятели го изоставиха. Не е чудно тогава, че споменът за подаръка на Мария бе така ценен за Исус, когато се изправи пред бездушната, озверяла мъла, настървена да Го убие.

Исус се измъчваше от мисълта, че въпреки огромната жертва, която правеше при такъв огромен риск за Себе си, никои от човешката раса не знаеше и не беше загрижен за душевната битка, през която преминаваше. А Той имаше нужда от нашата загриженост. Той се отказа от цялото небе, въпреки, че ние не се трогнахме. О, колко много се нуждаеше Той от нас в този миг.

Нашият Бог е Бог на общението. Той все още копнее да бъде с нас, да му показваме нашата любов, да отделяме време за Него. Той все още очаква това тържество на тържествата, когато ще се съберат заедно всички Негови приятели, дори онези, които Го изоставиха, когато Той се нуждаеше от тях най-много.

КАКВО МИСЛИТЕ

1. Кои са любимите ви прояви на любов от Бог?
2. Какви са любимите ви начини да изразите своята любов към Него?

Прегаден и арестуван

СВИДЕТЕЛСТВО

Марк 14:32-50

Три години Исус споделя живота си със Своите ученици. Те бяха свидетели на Неговата любяща човечност и божествена сила. Исус чака до последния момент преди да разкрие ужасната картина на предстоящото Му разпъване на кръста. На брега на Кесария, Филипи, Той спокойно сподели подробностите около Своята смърт.

Последните месеци свобода отлетяха бързо. Ето, че последната вечеря заедно вече беше факт и Исус поведе малката група във врата. „С приближаването на Гетсиманската градина Той стана неочаквано мълчалив ...Грехът Му се струва толкова ужасен, товарът на вината, която трябва да понесе - толкова тежък, че Той е изкушен да мисли, че те ще го откъснат завинаги

Спасителят жадуваше за съчувствие и подкрепа.

от любовта на Неговия Отец... Никога преди това (учениците) не го бяха виждали толкова тъжен и мълчалив. „Спасителят жадуваше за съчувствие и подкрепа от Своите приятели. Исус изпревари големата група и помоли Петър, Яков и Йоан да го придружат навътре в градината. И като намери едно самотно място ги помоли да останат будни и да се

молят. „Той се отдалечи от тях, но не толкова, че да не могат да го виждат и чуват, и се свлече изнурен на земята. Той чувстваше, че е отделен от Своя Отец, поради греха.“

Не след дълго Исус се върна при тях с надежда за утеха. „Те нямаха намерение да изоставят своя Господ, но сякаш бяха парализирани от съня, който биха могли да прогонят, ако бяха продължили да се молят на Бог.“ Учениците не осъзнаваха своето предателство. Дори бледото, обазгено с кървава пот лице не ги побуди да се намесят и да го подкрепят. Три пъти Спасителят се обърна към тях за кураж и успокоение, но не ги получи. С цялото си същество Исус молеше за сила Своя Небесен Отец. След три аонизиращи молитви Исус бе взел Своето решение. Матей 26:42

Втори път се отдалечи и се моли, „Отче Мой, ако не е възможно да Ме отминне това, без да го пия, нека бъде Твоята воля.“ (Мат. 26:42, NIV).

Речникът American College Dictionary дава следното определение за „предателство“: „Вероломно да предадеш или разкриеш на неприятел .... да си неверен.“ Учениците предадоха своя Господ.

Когато в градината се появи яростната тълпа, учениците наблюдаваха отстрана как оковават техния Господ и смирено приеха предателската целувка на Юда. „Учениците се обидиха, като видяха, че Спасителят не направи никакво усилие да Се спаси от неприятелите Си. Те Го обвиниха, че е безучастен. Те не разбираха, защо Той се предава в лапите на тази сан и ужасени го изоставиха и избягаха.“ В яда си, Петър извади ножа си да се защити и отрязва ухото на слугата на първосвещеника. Исус без усилие освободи ръцете си от въжетата и с едно нежно докосване излекува рананото ухо. Отново учениците станаха свидетели на божествеността на Исус. Той развърза ръцете Си, за да помогне на някой друг. Но Той не би освободил Себе Си от важната задача, която Му предстоеше.

Език, литература и символи от Гетсимания

ЧЕРНО НА БЯЛО

Марк 14:36

Както в жълда се крие едно огромно дърво, така и в Марк 14:36 е скрито едно триединство от символи. В този стих, който се разклонява на три посоки, е скрита тайната на много легенди и е заложено изпълнението на пророчеството. От него във времето отекват три истини. В средновековните легенди и древните митове се откриват елементите „Отец“, „Свещеният Граал“ и „Семето“.

В Гетсимания Исус се моли, „Авба, Отче.“ Тук Той използва два езика, които са били широко разпространени в Израел през първи век от новата ера: арамейски и гръцки. Евреите използват арамейски от робството си по времето на Данаил. Представката Ав е еврейски корен за „баща“ (например Аврам означава баща на много народи, а Авесалом означава баща на мира). „Игумен/ абат“ (от англ. „Abbot“) и „манастир/ абатство“ (от англ. „abbey“) са английски производни от същия корен.

„Авба“ е арамейската дума за татко - интимното, личното обръщение, с което едно дете нарича любящия си родител. Гръцката дума за баща е патер (pater). Тя е с индо-европейски корен и означава - този, който е отговорен за семейството, неговият източник за живот, неговият хранител, главата на семейството; този който се грижи за бъдещите нужди. Човекът-Исус се предаде на авторитетата и властта на Своя небесен Баща, защото знаеше, че „за Тебе всичко е възможно“ (Марк 14:36).

Търсенето на Свещения Граал заема съществено място в средновековната литература. Рицарите на крал Артур търсели с неуморен ентузиазъм чашата, от която се е предполагало, че Исус е пил при последната Си вечеря. Именно тази чаша се превърнала в своеобразен културен мост между езичеството и християнството. Този символ, който се открива и във фолклора и в Библията изобразява както проявите на светлината така и на тъмнината, съдържащ благословения и проклетия. (Сравнете Псалм 116:13; Откровение 14:10)

В чашата, за която говори Исус има и от двете. Проклятието на тази чаша Го ужасяваше. Изпълнена с Божия гняв, тя трябваше да се излее над грешния свят, но тази чаша стана благословена за цялото човечество, когато кръвта на Исус се проля за спасение на човешкия род.

В Битие 3:15 е записано първото обещание за спасение на човечеството. Месията, описан тук като потомството (в англ. превод - семето) на жената един ден ще смаже главата на змията, и с това веднъж завинаги ще преустанови страданието на цялото творение. В древните езически култури също може да се открие от части образа на отдавна очаквания Месия, Помазаникът. Онези, които се лутаха в тъмнината, търсейки Спасител Го разпознаха като Семето, или Онзи, Който трябваше да умре, за да спаси хората. (Езек. 8:14; Пс. 126:6).

КАКВО МИСЛИТЕ

1. Какво казва Павел за Бог в Римляни 8:28?
2. Какво казва Исус за чашата в Матей 10:22, 23; 26:27-29?
3. Какво казва Исус за семето в Йоан 12:24-28?

**Търсенето на Свещения
Граал заема съществено
място в средновековната
литература...**

ИМА КАК

1 Кор. 9:24; Фил. 3:12

В бизнес организациите на високо управленско ниво има един човек с длъжност Контрольор по качеството. Името на длъжността може да е различно в различните организации, но в същността си длъжността предполага да се следи и осигурява максимално подобряване и постигане на най-високи стандарти на работа. Като изучавате този урок си представете, че сте контрольор по качеството и целта ви е постигане на максимален духовен растеж и поведение. Определено, задачата никак не е лесна.

„Предателство“ е обидна дума. Когато изучаваме Библията и Великата Борба, някои неща ни стават обезпокоително ясни. Открихте ли предупредителните знаци? Ние сме изправени пред същите въпроси за греха и днес. Ако не подходим сериозно към Божиата формула за духовно благополучие и не я приложим в живота си, можем да сме абсолютно сигурни, че Сатана ще ни наложи своята житейска формула.

Защо тези, които бяха най-близо до Спасителя се провалиха така безславно?

Защо тези, които бяха така близо до Спасителя се провалиха така безславно? Обърнете внимание само на няколко от предупредителните знаци: гордост, нечисти помисли, злонамерено осъждане, неблагодарност, самовлюбеност, липса на смирение, нелюбяно

служене, липса на посвещение, предаване на по-слабите на грижите на Сатана, и предателство.

В речника едно от определенията за „предателство“ включва „да предоставиш на врага; да разкриеш пред силата на врага; да си неверен; да издгнеш (тайна); да издгнеш преднамерено..“¹ Ако днес сме изправени пред същите проблеми, те със сигурност включват и предателството. Аз не мога да се примиря с това. Моят Спасител струва много повече за мен от цената на един роб. Той заслужава много повече и аз му Го дължа. Минали сме през доста прежеждия заедно. Така че, врагът е набелязан. Но как да контролирам качеството на моята връзка с Бог?

Качествен контрол. За да останем под Божиите криле, трябва да изучаваме и да търсим, трябва да сме като Спасителя и да отделяме редовно и качествено време да сме с Него и Неговото Слово. Трябва да се научим да обичаме истината. Тази истина е нашето оръжие срещу неблагодарността и лошите наклонности. „Не че съм постигнал вече състояниие на безгрешна перфектност, но като се старая да съм като Исус, моята връзка с Него става все по-здрава. Затова и продължавам напред в това, което Христос е имал предвид за мен когато изпърво ме и улови.“ (Фил. 3:12, The Clear Word Bible).

Знаехте ли, че Христос остави службата с измиването на краката, за да ни даде духовна сила? Всеки път, участвайки в тази служба ние запазваме нишката, която ни свързва с Христос, а чрез Него с Отец. Сигурни ли сте, че искате да не присъствате на тези служби?

Молеете се! Молеете се да се изпълните със Святия Дух. Духът променя. Непрекъснато се отдавайте на съзнателна служба. Това е нашият отговор на Неговата любов и жертва за всеки от нас. Докато Голгота е в съзнанието ни ние ще сме победители. Доверете се и се доверявайте всеки ден. Той го заслужава. „Трябва да опънем до крайност всеки духовен нерв и мускул... Бог ... не желае от вас да си останете новаци. Той иска от вас да се качите на най-високото стъпало и от там да прекратите в царството на нашия Господ и Спасител Исус Христос..“

Свършена любов

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Марк 6:35-51

Исус показа невероятно търпение и сила на духа. Той служи в една страна, която дори не пожела да разпознае в Него своя водач, и чиято лицемерна йерархия непрекъснато кроеше планове да Го убие! Той никога не получи заплата или хубава къща, нито дори верни приятели. Той просто се отзоваваше на нуждите на огромните множества, които се мъляха около Него всеки ден

В края на тригодишната си мисия на тази земя Исус беше уморен и заръжен за своите последователи. Скоро Той щеше да си отиде. Той знаеше, че в предстоящите месеци и години те ще бъдат подложени на невероятно гонения. Искеше да бъде сигурен, че вярата им е положена на твърда основа. Той ги предупреди за лъжепророците (Марк 13:22), и ги успокои с обещанието, „Аз ще дойда отново“ (Йоан 14:3).

Исус знаеше, че евреите се опитваха да го убият. Той знаеше, че Юда Искариотски ще го предаде. Разбираше, че Петър ще се отрече от Него и, че скоро ще умре. И въпреки болката и страданието, които Му предстояха, Той остана все така мил и грижовен към всички около Него.

По време на последната им вечеря заедно, Исус отново се опита да подготви учениците Си за Своята смърт. Докато измиваше краката им Той им каза, че един от тях ще го предаде. Той се страхуваше, че учениците няма да са в състояние да понесат удара на предстоящите събития. В Гетсиманската градина

Исус знаеше, че евреите се опитват да го убият

отново и отново ги предупреждаваше да бягат срещу врага: „Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение“ (Марк 14:38).

Исус винаги е бил заръжен, любящ приятел на своите неверни ученици. Никога няма да го чуете да казва, „Петре, не мога да разбера какво правя тук и защо трябва да се занимавам с огромното ти его,“ или, „Якове, твоя нрав е толкова неконтролируем, че вдигам ръце от теб.“ Само тогава, когато остана насаме със Своя Отец Той изля чашата изпълнена с мъка. Имаше толкова много хора, толкова нужди. И сега, в края на Неговата мисия всичко се сгромолясваше върху Него. Върху раменете му тежаха грижите за Неговото стадо, тревогата за грешниците, и товарът на цялата човешка история. Въпреки това, в презръдката на Своя Отец Той намери сила да остане Този, който трябваше да бъде, за да завърши мисията Си на заръжен, любящ и несебелюбив Спасител.

Тъщата дойде, за да Го завлече при Каяфа и Той тръгна по своя воля. Той не проклинаше и не се опита да избяга. Той не призова ангелите да Го освободят. „Както агне водено на клане, и както овца, която пред стригачите си не издава глас, така Той не отвори устата Си.“ (Ис. 53:7,).

Не мога да пазя тази невероятна история само за себе си когато мисля за това как умря, за да ни спаси и при каква висока лична цена. И сега Той е жив и иска всеки от нас да е там където е и Той. Нямам търпение за това!

Един символ, който все така крещи

ИЗСЛЕДВАНЕ

Mark 14: 36

С ДВЕ ДУМИ

В един свят, изпълнен с находчиво създадени символи и гръзки маркетингови тактики, ние израстваме и се научаваме да реагираме на определени символи, които предизвикват в нас емоционални, духовни и дори физически реакции. Добър пример за това са знаците за мир, този с двата пръста и гълъбът. Това е един мощен знак, който казва много на толкова много хора. В християнството няма по-велик символ, който да събира в себе си страст, верност, любов и себеотрицание като символа на Кръста. На кръста Христос понесе товара на света и победи.

А ЗАЩО НЕ?

- Потърсете в Интернет илюстрации на последните 12 часа от живота на Исус. Сравнете какви цветове и сенки са използвани, за да се предадат чувствата и „реалистичността“. Поговорете с приятел за емоционалното, духовното и физическото състояние на Исус в тези моменти.

- Сравнете Евангелията и Духът на пророчеството и съставете графика на последните часове от живота на Христос.

- Направете презентация на Power Point, която съчетава песен за страданията на Христос и смъртта Му на кръста със снимки и картини от Неговата смърт и възкресение. Покажете презентацията пред местната църковна група.

- На Агапе вечеря издигнете дървен кръст и забийте толкова пирони колкото са посетителите. Нека всеки отиде и вземе пирон от кръста и на негово място да постави името си или свой грях (грехове).

- Съберете се и помислете за начини, по които да разпространите покани „Пробвай с Исус“. Подгответе група, която да отговаря на обаждания, да прави посещения и да оставя безплатни видеоматериали за Исус.

- Прочетете биографии на хора, които са страдали и преживели трудности заради вярата си в Христос. Поканете някого от хората, с които общувате да посети вашата група или църква и да сподели своята история.